

DEM OG OS

PROFESSIONELT VENSKAB?

Peter er kommet i Viggos hjem som hjemmevejleder i flere år. Viggo har det langt bedre nu, end han havde i starten, hvor alt var kaos – både inde i ham selv og overalt i hans lejlighed – og han havde behov for massiv støtte og opbakning for at komme ud af døren til lægebesøg, aktiviteter mv. Viggo har haft stort behov for at fortælle rigtig meget om sig selv som led i at forstå, hvorfor han har haft så svært ved at tackle livet. Han har haft en barsk opvækst, og han har mistet kontakten til sin familie, som han oplever har opgivet ham. Peter oplever, at Viggo, efterhånden som han får det bedre, bliver mere nysgerrig på Peters liv og stiller mange spørgsmål om hans privatliv. Peter fortæller nogle ting om sig selv, men tænker meget over, hvor han skal trække grænsen, hvad der er gavnligt for Viggo, og hvor han selv har behov for at holde fast i den professionelle relation, han har til Viggo. Peter beslutter sig for, at han ved næste besøg hos Viggo vil spørge ham direkte: ”Hvad betyder det for dig, at du ved noget privat om mig?”

Refleksionsspørgsmål:

- Hvad tror I, situationen betyder for Viggo?
- Hvilke tanker gør I jer omkring balancen mellem at være personlig og professionel? Har I erfaring med - ligesom Peter vil gøre det - at tale åbent om temaet brugere og medarbejdere imellem?
- Har I andre forslag til, hvordan Peter kunne håndtere situationen?

DEM OG OS

BRUGERINDFLYDELSE

Kommunen skal spare penge, og det betyder, at det lokale bofællesskab også skal spare. På beboermødet er punktet på dagsordenen med en opfordring til, at brugerne og medarbejderne drøfter, hvad de kunne foreslå som mest hensigtsmæssigt. Medarbejderne peger på, at beboerne faktisk får en del af udflugterne og de fælles måltider til en pris, der er meget lav i forhold til, hvad der er de faktiske udgifter og mener, at man enten kan skære ned på niveauet, eller at beboerne skal acceptere en større egenbetaling.

Nogle af beboerne er enige med medarbejderne, men andre foreslår, at man i stedet for sparer løn til en medarbejder og stiller større forventninger til, at brugerne kan klare flere af de praktiske fælles opgaver selv. Beboeren Anders argumenterer med, at det jo også er en del af en recoveryproces og siger "vi skal jo ikke blive boende her for evigt."

Refleksionsspørgsmål:

- Hvad tænker I om den opgave, som brugerne og medarbejderne har fået af kommunen?
- Genkender I noget omkring situationen fra jeres egen hverdag?
- Hvad kunne være næste skridt for beboere og medarbejdere? Har I nogen konkrete forslag?

DEM OG OS

BRUGER TIL BRUGER STEMPLING

Der er et aftenarrangement på det socialpsykiatriske aktivitetssted, hvor brugerne af stedet selv skal lave mad og servere for hinanden. Medarbejderen Anja skal være der til at låse op og lukke af, men aftalen er, at hun skal holde sig så meget som muligt i baggrunden, fordi brugerne har bedt om at få lov at vise, at de sagtens kan tage vare på stedet på egen hånd. Det starter godt, og aftalerne om indkøb er overholdt. Det er Jakob og Anne-Lise, der i dag har opgaven med at lave maden. De har valgt en opskrift, som de ikke har prøvet før, og der går ikke så lang tid, før Jakob mister overblikket og virker stresset. Anne-Lise bliver irriteret på ham og siger: "Hvis du ikke kan klare det og ikke kan styre din ADHD, så må jeg jo bestemme, hvad du skal lave, og så er det jo mig, der står med ansvaret." Jakob smider alt køkkengrejet fra sig og marcherer ud af køkkenet med ordene: "Det er kraftedme altid dig, der bestemmer og kører folk rundt i manegen. Du har jo også nogle særlige borderline-evner til at manipulere for at få det, som du gerne vil have det. Du synes jo ikke, der er andre end dig, der dur til noget." Anja overhører konflikten inde fra opholdsstuen og er i tvivl om, hvor vidt hun nu skal bryde aftalen om, at hun skal holde sig i baggrunden, når brugerne har ansvaret for aftenens forløb.

Refleksionsspørgsmål:

- Hvad tror I, situationen betyder for Jakob og Anne-Lise?
- Hvad ville I gøre, hvis I var i Anjas sted?
- Har I erfaring med situationer, hvor brugere anvender hinandens diagnoser imod hinanden? Og hvordan har I reageret på det?
- Har I nogen gode forslag til, hvordan man kan udvikle en kultur, hvor man ikke stempler hinanden?

DEM OG OS

BRUGERRÅDSMØDE

Der er brugerrådsmøde i det socialpsykiatriske aktivitets- og samværstilbud. To markante brugere af stedet, Niels og Peter, har ved mødets start svært ved at slippe den diskussion imellem dem, som er startet over frokostbordet. Det handler om at de begge er meget enige om, at man med rette kan føle sig diskrimineret og forskelsbehandlet i samfundet, når først man har fået en psykiatrisk diagnose. Niels er aktiv i en brugerorganisation og meget optaget af, at sindslidende nu også er omfattet af FN's handicapkonvention. Han mener bestemt, at psykiatrilovens tvangs-bestemmelser og de særlige straffelovsbestemmelser om personer med psykisk sygdom grundlæggende skal ophæves, fordi de er diskriminerende. Han mener, at man skal gøre oprør og "gå hele vejen" for sine rettigheder. Peter er mere afdæmpet. Han synes, at det må være nok, hvis der bare kunne skabes mere ligestilling i hverdagen – f.eks. at man ikke forhindres i at tegne en forsikring, fordi man har en psykiatrisk diagnose.

Da en af de andre brugere, Birthe, siger til Niels, om ikke han kan dæmpe sig lidt, og at hun synes, at det er ubehageligt, at de begge er så højrostede, begynder Niels at råbe hende ind i ansigtet, at hun bare skal "holde sin åndssvage kæft". Da personalet forsøger at mægle, kalder han en medarbejder for en "skide magtliderlig psykopat".

Refleksionsspørgsmål

- Hvad tror I, situationen betyder for brugerne som gruppe?
- Genkender I noget i situationen fra jeres egen hverdag?
- Hvad tænker I er personalets handlemuligheder?
- Hvad er brugernes handlemuligheder?